

Верховино

Микола Устиянович

Верховино, світку ти наш!
Гей, як у тебе тут мило!
Як ігри вод, плине ту час,
Свобідно, шумно, весело.

Ой немає краю, краю
Над ту Верховину!
Коби мені тут побути
Хоч одну годину!
Ой немає краю, краю
Над ту Верховину!
Коби мені тут побути
Хоч одну годину!

З верха на верх, а з бору в бір
З легкою в серці думкою,
В чересі крис, в руках топір,
Бує легінь тобою.

Єсть у мене топір, топір,
Ще й кована бляшка,
Не боюся того німця,
Ані того ляшка!
Єсть у мене топір, топір,
Ще й кована бляшка,
Не боюся того німця,
Ані того ляшка!

Ей, що ми там Поділля край!
Нам полонина — Поділля,
А бори — степ, ялиця — май,
А звіра голос — весілля!

Черемоше, Черемоше,
Бистра твоя вода!
Дівчинонька хороша,
Гарна твоя врода!

Черемоше, Черемоше,
Бистра твоя вода!
Дівчинонька хороша,
Гарна твоя врода!